Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală

între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste

(Urmare din pag. 1)

Părțile Contractante, reafirmîndu-și năzuința de a crea un sistem de securitate colectivă în Europa, bazat pe participarea tuturor statelor europene indiferent de orînduirea lor socială și de stat, ceea ce ar permite unirea eforturilor lor în interesul asigurării păcii în Europa,

luînd totodată în considerare situația creată în Europa în urma ratificării acordurilor de la Paris, care prevăd constituirea unei noi grupări militare sub forma „Uniunii Europei occidentale" cu participarea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare și includerea ei în blocul nord-atlantic ceea ce agravează primejdia unui nou război și creează o amenințare pentru securitatea națională a statelor iubitoare de pace,

fiind convinse că în aceste condiții statele iubitoare de pace din Europa trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa,

călăuzindu-se după obiectivele și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite,

în interesul întăririi continue și dezvoltării prieteniei, colaborării și asistenței mutuale, în conformitate cu principiile respectării independenței și suveranității statelor, precum și neamestecului în afacerile lor interne

au hotărît să încheie prezentul Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală și au desemnat drept împuterniciți ai lor:

Prezidiul Adunării Populare a Republicii Populare Albania — pe Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania,

Prezidiul Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria — pe Vilko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria,

Președintele Republicii Cehoslovace — pe Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace,

Președintele Republicii Democrate Germane — pe Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane,

Consiliul de Stat al Republicii Populare Polone — pe Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne — pe Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne,

Prezidiul Republicii Populare Ungare — pe Andras Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare,

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — pe Nikolai Aleksandrovici Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste,

care, prezentîndu-și împuternicirile, constatate a fi în forma cuvenită și în deplină ordine, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Părțile Contractante se obligă ca, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, să se abțină în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la folosirea ei și să rezolve litigiile lor internaționale prin mijloace pașnice în așa fel încît să nu periciliteze pacea și securitatea internațională.

ARTICOLUL 2

Părțile Contractante declară că sînt gata să participe în spiritul unei colaborări sincere la toate acțiunile internaționale avînd drept scop asigurarea păcii și securității internaționale și că își vor consacra în întregime forțele atingerii acestor țeluri.

Totodată, Părțile Contractante vor depune eforturi pentru ca, în înțelegere cu alte state care doresc să colaboreze în această direcție, să se ia măsuri eficiente în vederea reducerii generale a armamentelor și a interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

ARTICOLUL 3

Părțile Contractante se vor consulta între ele asupra tuturor problemelor internaționale importante care afectează interesele lor comune, călăuzindu-se după interesele întăririi păcii și securității internaționale.

Ele se vor consulta neîntîrziat în interesul asigurării apărării comune și menținerii păcii și securității, ori de cite ori, după părerea oricăreia dintre ele se va ivi primejdia unui atac armat împotriva unuia sau mai multor state semnatare ale Tratatului.

ARTICOLUL 4

In cazul unui atac armat în Europa din partea vreunui stat sau grup de state împotriva unuia sau mai multor state semnatare ale Tratatului, fiecare stat semnatar al Tratatului, în cadrul exercitării dreptului la autoapărare individuală sau colectivă, în conformitate cu articolul 51 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, va acorda statului sau statelor care au fost supuse unui asemenea atac ajutor imediat, în mod individual, în înțelegere cu celelalte state semnatare ale Tratatului și prin toate mijloacele care i se par necesare, inclusiv folosirea forței armate. Statele semnatare ale Tratatului se vor consulta imediat asupra măsurilor ce trebuie luate în comun în scopul restabilirii și menținerii păcii și securității internaționale. In conformitate cu prevederile Cartei Organizației Națiunilor Unite, Consiliul de Securitate va fi informat asupra măsurilor luate în baza prezentului articol. Aceste măsuri vor fi sistate îndată ce Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru restabilirea și menținerea păcii și securității internaționale.

ARTICOLUL 5

Părțile Contractante au căzut de acord asupra creării unui Comandament unificat al forțelor lor armate care, potrivit înțelegerii între părți, vor fi puse sub comanda acestui Comandament care acționează pe baza unor principii stabilite în comun. Ele vor lua de asemenea de comun acord alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a apăra munca pașnică a popoarelor lor, pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni.

ARTICOLUL 6

In scopul înfăptuirii consultărilor prevăzute în prezentul Tratat între statele semnatare ale Tratatului și pentru examinarea problemelor ce se vor ivi în legătură cu aplicarea prezentului Tratat se creează un comitet politic consultativ în care fiecare stat semnatar al Tratatului va fi reprezentat printr-un membru al Guvernului sau printr-un alt reprezentant numit în mod special.

Comitetul poate crea organele auxiliare care s-ar dovedi necesare.

ARTICOLUL 7

Părțile Contractante se obligă să nu ia parte la nici un fel de coaliții sau alianțe și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri ar fi în contradicție cu scopurile prezentului Tratat.

Părțile Contractante declară că obligațiile lor decurgînd din tratatele internaționale în vigoare nu sînt în contradicție cu prevederile prezentului Tratat.

ARTICOLUL 8

Părțile Contractante declară că vor acționa într-un spirit de prietenie și colaborare în scopul dezvoltării și întăririi continue a legăturilor economice și culturale dintre ele, călăuzindu-se după principiile respectării reciproce a independenței și suveranității lor și neamestecului în treburile lor interne.

ARTICOLUL 9

Prezentul Tratat este deschis și altor state, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, care vor declara că sînt gata ca, participînd la prezentul Tratat, să contribuie la unirea eforturilor statelor iubitoare de pace în scopul asigurării păcii și securității popoarelor. O asemenea aderare va intra în vigoare cu consimțămîntul statelor semnatare ale Tratatului după ce documentul cu privire la ea va fi fost remis spre păstrare Guvernului Republicii Populare Polone.

ARTICOLUL 10

Prezentul Tratat urmează a fi ratificat, iar instrumentele de ratificare vor fi remise spre păstrare Guvernului Republicii Populare Polone.

Tratatul va intra în vigoare în ziua în care va fi depus spre păstrare ultimul instrument de ratificare. Guvernul Republicii Populare Polone va informa celelalte state semnatare ale Tratatului asupra depunerii spre păstrare a fiecărui instrument de ratificare.

ARTICOLUL 11

Prezentul Tratat va rămîne în vigoare timp de 20 de ani. Pentru Părțile Contractante care cu un an înainte de expirarea acestui termen nu vor prezenta Guvernului Republicii Populare Polone o declarație de denunțare a Tratatului, el va rămîne în vigoare și în următorii zece ani.

In cazul cînd în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă și va fi încheiat în acest scop un Tratat General European de securitate colectivă, lucru spre care Părțile Contractante vor tinde neîncetat, prezentul Tratat își va pierde valabilitatea în ziua intrării în vigoare a Tratatului General European.

Intocmit la Varșovia, la 14 mai 1955, într-un exemplar în limbile rusă, poloneză, cehă și germană, toate textele avînd aceeași putere. Copii legalizate ale prezentului Tratat vor fi transmise de către Guvernul Republicii Populare Polone tuturor celorlalți semnatari ai Tratatului.

Drept care, împuterniciții au semnat prezentul Tratat și l-au parafat.

Din împuternicirea Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania
MEHMET SHEHU

Din împuternicirea Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria
VILKO CERVENKOV

Din împuternicirea președintelui Republicii Cehoslovace
VILIAM SIROKY

Din împuternicirea președintelui Republicii Democrate Germane
OTTO GROTEWOHL

Din împuternicirea Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone
JOZEF CYRANKIEWICZ

Din împuternicirea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Din împuternicirea Prezidiului Republicii Populare Ungare
ANDRAS HEGEDÜS

Din împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
NIKOLAI ALEKSANDROVICI BULGANIN

Cu privire la crearea Comandamentului unificat al forțelor armate ale statelor semnatare ale Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală

In conformitate cu Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — statele semnatare ale Tratatului au luat hotărîrea de a crea un Comandament unificat al forțelor lor armate.

In această hotărîre se prevede că problemele comune privind întărirea capacității de apărare și organizarea forțelor armate unificate ale statelor membre ale Tratatului vor fi supuse examinării Comitetului Politic Consultativ care va lua hotărîrile corespunzătoare.

Mareșalul Uniunii Sovietice I. S. Konev a fost numit comandant suprem al forțelor armate unificate puse la dispoziție de către statele semnatare ale Tratatului.

Ca locțiitori ai comandantului suprem al forțelor armate unificate sînt numiți miniștrii apărării sau alți conducători militari din statele semnatare ale Tratatului, în atribuția cărora intră comanda forțelor armate puse la dispoziție de către fiecare stat semnatar al Tratatului pentru a face parte din forțele armate unificate.

Problema participării Republicii Democrate Germane la măsurile privind forțele armate ale Comandamentului unificat va fi examinată ulterior.

Pe lîngă Comandantul suprem al forțelor armate unificate se creează un Stat major al forțelor armate unificate ale statelor semnatare ale Tratatului, din acest Stat major urmînd a face parte reprezentanții permanenți ai Marilor state majore ale statelor semnatare ale Tratatului.

Sediul Statului major este la Moscova.

Dislocarea forțelor armate unificate pe teritoriul statelor semnatare ale Tratatului se va face în conformitate cu nevoile apărării mutuale, în baza unei înțelegeri între aceste state.